

Forårets sange

Hesselbækkpark 18. maj 2011

1. Anemonesangen

(Fra Ronja Røverdatter)
(Tekst og musik: Sebastian 1991)

Dagen er så fuld af anemoner -
fuglefløjt og farvespil i lyse kroner.
Natten fuld af farlige dæmoner,
Spøgefugle, troldemænd og heksekoner.
Åh anemoner -
dækker hele jorden li´ som sne.
Åh anemoner -
snart får jeg vel sommeren at se?

Dagen er så travl for de forfløjne,
alle de forpjuskede og næsten nøgne.
Natten er så fuld af gule øjne,
der i mørket, der på himlen, alle vegne.
Åh anemoner -
lad mig sove i den hvide seng.
Åh anemoner -
under stjerner i en blomstereng.

2. Kom maj, du søde milde

Tekst: C. A. Overbeck 1781 (da. v. C. Jæger)
Melodi: W. A. Mozart, 1791

Kom, maj, du søde, milde!
Gør skoven atter grøn,
og lad ved bæk og kilde
violen blomstre skøn.
Hvor ville jeg dog gerne,
at jeg igen den så!
Åh, kære maj, hvor gerne
igen i marken gå.

Om vint´ren kan man have
vel mangt et tidsfordriv.
Man kan i sneen trave,
å ja, et lystigt liv.
Har leg af mange arter,
især ved juletid,
vel også kanefarter
på landet hid og did.

Men når sig lærker svinge
mod sky med lifligt slag,
på engen om at springe
det er en anden sag!
Men nu min kæphest rolig
i krogen hist må stå,
thi uden for vor bolig
man kan for søl ej gå.

Du derfor smukt dig skynde,
kom, kære maj, o kom,
at snart vi kan begynde
på marken vor springom.
Men frem for alt du mange
violertage med,
og nattergalesange
og kukkeren tag med!

3. Noget om skærsommernætter

Melodi: Mogens Jermiin Nissen

Tekst: Halfdan Rasmussen
(Fra "Tosserier 3", 1953)

Nu nejter blomsterne. Og geden bræger
vemodigt, mens den ber sin rosenkrans.
På Kongens Ny torv sidder Oehlenschläger
og tænker på, at snart er det Sankt Hans.
I Vinje sidder Vesaas, der er nordmand,
og nynner Solveigs sang. I Malmø ser
hr. Svensson op mod himlen fra den jord han
måske skal himle fra om tre kvarter.

Jeg ligger her, hvor natten dugger ruden,
og tænker på dem alle, men især
på den, hvis skygge danser over puden
og under mine hænders pilgrimsfærd.
Hun dufter grønt af kløver. Hendes læber
er vilde jordbær. Og jeg plukker løs.
Skønt jeg har læst en del om kys der dræber,
er jeg i grunden ikke spor nervøs.

Hvad ved vi om hinanden? Vesaas standser
sin sagte nynnen. Oehlenschläger glor

på Nyhavns Don Juan og førstedanser
der hiver dagens kæfert overbord.
En tagsten rasler ned i Havnegatan
det sted i Malmø hvor hr. Svensson står.
Nu ligger han og mumler sgu og satan
med alle himlens stjerner i sit hår.

Jeg ser på Sirius, der løfter rummet
og mætter det med tusind somres vejr,
mens pigen ligger sval og sammenkrummet
med mælkevejen mellem sine tæer.
Her hviler vi, et hundredtyve kilo
formummet drøm og drift fordelt på to,
og tænker på, at Venus var fra Milo,
men har en datter her på Nørrebro.

Nu gaber Vesaas træet i Ytre Vinje
og klapper Halldis på det runde knæ.
Nu nynner Oehlenschläger denne linje:
Vort gamle Danmark skal bestå så læ...
Nu opgir fire skånske nervelæger
hr. Svensson, som var død på et kvarter.
Nu sover blomsterne. Og geden bræger.
Og holder mund. Og bræger ikke mer.

Jeg vender mig i sengen før jeg sover.
Så sover jeg og vender mig påny.
En Fordvogn kører Svenssons kone over,
så hun kan møde ham før morgengry.
En pige står i mørket. Blæsten kommer
og griber hendes hånd og vandrer hjem,
mens alle træer synger om skærsommer...
Mit hjerte flyver stille efter dem.

4. Søren Bramfris Lærkesang

(Nu går våren gennem Nyhavn)

Tekst: Sigfred Pedersen
Melodi: Niels Clemmensen

Nu går våren gennem Nyhavn
fra Shanghai og til kahyt
Nu har solen gule unger
I hver skimlet regnvejrsnyt

Alle havnens søde piger
drikker forårguden til
Vi har øl i stride strømme
vi har sang og banjospil

Se en fugl har bygget rede
her ved Sørens brede bryst
Blot en lille lommelærke
men hvor kvidrer den med lyst
Sæt dig her ved Sørens side
hvis du ikke har kredit
Køb du kuns din flade kaffe
jeg skal fylde den med sprit

Hvad er vinterens golde glæder
imod vårens kåde leg
Jeg vil elske hundred piger
jeg skal gemme en til dig
Men når beverdingen lukker
og de glider to og to
Går jeg ad en hønselige
til Katinkas kyske bo

Hun kan ordne Søren Bramfri
uden vals og store ord
Hun kan glatte pandens rynker
hun kan tømme lommens foer
Og hver gang jeg slår på tæven
kan hun tæmme min fysik
Med et lille tjat på kinden
og en ekstra gikkernik

Kom min søde Nyhavns pige
lad mig elske dig i nat
Se en simpel hønselige
har til himlens dør jeg sat
Jeg kan sprænge alle skranker
jeg kan bryde alle bånd
Men i aften bliver jeg stille
blot du ta' r min store hånd

5. Se, det summer af sol

(Majvise)

Melodi: Stephen Foster 1856

Tekst: Holger Drachmann (1897)

Se, det summer af sol over engen
honingbien vil fylde sin kurv
og der pusles ved bordet og senge
af den fattigste sissen og spurv
og der jubles hele dagen,
men mod kvælden bli' r alting så tyst
våren synger sin sang, det er sagen
og mit hjerte bli' r voks i mit bryst.

Der er sølvklang i majbækkens vove
gyldent skær gennem aftenen lang,
hver en grøft bliver blomstrende skove
langs den kornrige, bølgende vang.
disse bølger, oh, de stiger
med min sjæl over solskyens rand,-
rundt i verden er dejlige riger,
ingen vår som en maj i vort land!

6. Hilsen til forårssolen

Melodi: Povl Dissing 1981

Tekst: Benny Andersen 1981

(Fra "Oven visse vande")

Det er forår. Alting klippes ned.
Der beskæres i buskadser og budgetter.
Slut med fordums fede ødselhed.
Vi begynder at træne til skeletter.
Jeg blir fem år ældre
ved hvert indgreb i min pung,
men når forårssolen skinner,
blir jeg ung!

Lad kun falde, hvad der knap kan stå ...
Men i så fald sku jeg altid komme kryv'nde,
hver gang skatten gir sig til at flå
mine sidste mønter fra mig hver den tyv'nde
Jeg blir tom i hjernen, .
træt og tung i sjæl og krop,
men når forårssolen skinner
står jeg op!

Og jeg fægter med min sparekniv.
Men den skraber bare hult i sparegrisen.
Der er ikke meget tegn på liv.
Selv i vinter var der dog en ko på isen.
Jeg har længe næret en
istap ved min barm,
men når forårssolen skinner,
blir jeg varm!

Solen skinner på fallittens rand.
Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:
Der er caries i tidens tand.
Dens emalje trænger voldsomt til forstærkning!
Snart skal jeg og mine sidste
tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner,
blir jeg glad!

Tag da kun min sidste spinkle mønt.
Livets sol er min den sidste del af livet,
for 'som solfanger er jeg nu begyndt at forstå,

at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin
runde uden mig,
men når forårssolen skinner,
lever jeg!

7. Idas Sommarvisa

Tekst: Astrid Lindgren (fra "Emil och griseknoen", 1973)

Melodi: Georg Riedel

Du ska inte tro det blir sommar
ifall inte nå'n sätter fart
på sommarn och gör lite somrigt,
då kommer blommorna snart.
Jag gör så att blommorna blommar,
Jag gör hela kohagen grön
och nu har sommaren kommit
för jag har just tagit bort snön

Jag gör mycket vatten i bäcken
så där så det hoppar och far
Jag gör fullt med svalor som flyger
och myggor som svalorna tar.
Jag gör löven nya på träden
och små fågelbon här och där.
Jag gör himlen vacker om kvällen
för jag gör den alldeles skär.

Och smultron gör jag åt barna
för det tycker jag dom ska få
och andra små roliga saker
som passar när barna är små
Och jag gör så roliga ställen
där barna kan springa omkring
då blir barna fulla med sommar

och bena blir fulla med spring.

8. Kirsebærrenes tid (1866)

Tekst: Jean-Baptiste Clément

Melodi: Antoine Renard.

Oversættelse: Furefolk (2011)

Quand nous chanterons le temps des cerises
Et gai rossignol et merle moqueur
Seront tous en fête
Les belles auront la folie en tête
Et les amoureux du soleil au cœur
Quand nous chanterons le temps des cerises
Sifflera bien mieux le merle moqueur

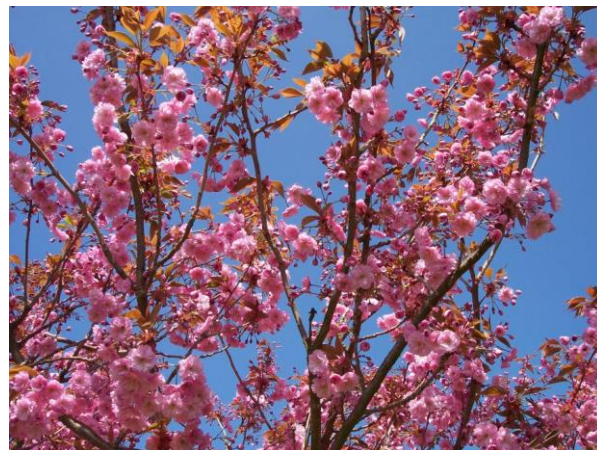
Hver kirsebærblomst står lysende rød,
En nattegal synger om elskov og fest
- Hver fugl er til glæde -
Med ansigter skønne af galskab og glød,
og solen i hjertet, danser hver gæst.
Når sangen om festen lyder i nat,
Besynger hver fugl - sin dyreste skat.

Men daggryet kommer, gør festen forbi,
Og stunden til drømme, vemodige ord,
- Et perlebånd bristed' -
Rubinrøde perler dækker hver sti,
Som dråber af blod under blade og jord,
Og tiden til glæde så hastigt svandt bort -
Korallernes farver - dækket af sort.

Men frygter du sorg og kærlighedsve,
Når kirsebærblomsten om våren står rød,
- Så undgå de skønne!
Jeg selv vil ej leve en dag uden smerte,
Hvis prisen, man kræver, er elskovens død.
Ved glæde som fest er sorgen en gæst,
Som kommer når elskende - morer sig bedst.

Mit kirsebærtræ med blomster og frugt,
Jeg gemmer dig altid her dybt i mit bryst
- I mit blødende hjerte -
Om Lykkens Gudinde så gav mig alt smukt,
Min smerte ej stilnes, jeg bliver ej tyst.
Jeg elsker for altid hver blomstrende gren
Og ved, den vil blomstre - ofte igen!

J'aimerai toujours le temps des cerises
C'est de ce temps-là que je garde au cœur
Une plaie ouverte !
Et Dame Fortune, en m'étant offerte
Ne pourra jamais calmer (fermer) ma douleur...
J'aimerai toujours le temps des cerises
Et le souvenir que je garde au cœur

9. Vårvinde frisker

Melodi: Folkevise fra Nordlandet
Tekst: Vidar Frandsen

Nede ved bredden
så man forleden
vognmandens yngste søn, Anders Kusk.
Anna hun ha' de
Tænkt sig at bade
Smed særken på en busk.
Anna i vand til knæene står
For hun har tænkt at vaske sit hår -
Bag busken ligger
Anders og kigger -
Endelig er det vår!

Himlen sig hvælver
Anders han skælver
Fuglene synger -
Skoven er grøn
Anna hun pjasker
Håret hun vasker
Anna er meget køn
Anders kan mærke hjertet det slår
Højrrøde kinder Anders han får
Anna sig bukker
Anders han sukker
Endelig er det vår.

Op træder møen
Nede fra søen
Nærmer sig busk - og Anders vor ven
Højt flyver lærken
Ta' r efter særken
Hun vil klæ' s på igen, men
Øje på Anders - Anna nu får
Rødmende Anna - Anders forstår
Højt skogger Tjuren
Midt i naturen
Endelig er det vår!

10. En yndig og frydefuld sommertid

Tekst: Folkevisen fra Mariagerregnen
efter A.P. Berggreen (1869)
Melodi: Dansk folkemelodi

En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,
den glæder og trøster så mangen en,
alt ved Guds kærlighed.
Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.

Blandt alle disse blomster véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sigte vil:
han overgår dem alle.

Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la'r ikke ro mig få.

Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig lå.

11. April, April

Melodi: Tony Vejslev ell. Bent Haastrop

Tekst: Frank Jæger 1950
(fra samlingen '19 Jægerviser' 1953)

Bedstefar, tag dine tænder på,
søbemadens triste tid er ude,
af min arvelod opspringer glad
gulerodens lille hårde knude.

Fruen i det nye silkeskørt

læner sig og knitrer mod min mave,
plukker anemoner af min mund,
planter dem i sine minders have.

Underfulde børn med røde hår
løber dristigt ud af byens senge.
Degnen går bag stærke brilleglas
i den fjerneste af alle enge.

Trold i bakke er jeg ikke nu,
skærer vinterskægget af min hage.
Fugleunger flyver op deraf,
takker mig fra landets sommertage.

12. Når kirsebærtræerne blomstrer

Melodi: Erik Grip (1976)
Tekst: Nis Petersen (1949)

Når kirsebærtræerne blomstrer
Og det gør de i denne tid
Er det som jorden rækker
Himlen sin blomstermund

Når kirsebærtræerne blomstrer
Det gør de i denne nat
Er det som lys, der brænder
Over en bortgemt skat

Kirsebærtræernes trolddom
Hvisker bag hver en hæk
den samme lysende sladder,
der går i en rislende bænk

Og jeg, der gik ud for at søge
Efter en bortgemt skat
Glemmer de lys, der brænder
For sladder i en nat.

13. Det er i dag et vejr

Melodi: Poul Schierbeck
Tekst: Ludvig Holstein.

1. Det er i dag et vejr, et solskinsvejr!
O, søde vår, så er du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent, at der var vinter,
nu vil jeg gå og købe hyacinter
og bringe dem til en som jeg har kær.

2. Hun købte af de hvide og de blå,
hun købte af de smukkeste, hun så.
Det er i dag et vejr! Og solen skinner!
Og om mig svæver lutter lyse minder,

dem ta´r jeg med til den, jeg tænker på.

3. Og de kom svævende i ring og rad.
Hun gik imellem dem og var så glad.
Det er i dag et solskin uden mage!
Og jeg har solskin nok til mange dage,
og jeg må kysse hvert et lille blad.

4. Hun kysede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min ven, her kommer jeg med hyacinter!
Min ven, nu glemmer vi, at det var vinter!
Det er i dag et vejr, et solskinsvejr!

www.furefolk.dk